

Het bezielde theater: Ilay den Boer toont hoe het moet

Door: Greet Jacobs – CJP (B)

Je moet goed zot of op zijn minst een beetje overmoedig zijn als je een problematiek als die van Israël naar het theater wil halen. Ilay den Boer doet het vanuit zijn eigen belevingswereld en vertrekt daarbij vanuit de verschillen tussen hemzelf, een Jood, en zijn niet Joodse vader. Het theaterfestival heeft zo opnieuw een heel aparte voorstelling aan het rijtje toegevoegd.

Verfrissend talent

Het is duidelijk dat het theaterfestival wil tonen wat er beweegt in het theaterlandschap. Elke voorstelling die ik zag, is er één die op bijzondere wijze iets heel nieuws toevoegd aan wat we al vele jaren zien. Het is een fijne ontdekkingstocht en mogelijkheid om ook een aantal Nederlandse talenten - bij tot hiertoe onbekende gezelschappen - aan het werk te zien. Het is als blind binnenwandelen in de beste bakker van je dorp en zomaar iets aanwijzen: je weet altijd dat het lekker gaat zijn. Misschien is het soms niet helemaal jouw smaak of voorkeur, je bent toch blij dat je het eens geprobeerd hebt aan het eind.

Zo is ook deze voorstelling verfrissend in vorm. We worden welkom geheten, Ilay den Boer staat samen met zijn vader in los trainingspak op het podium. Zij zullen ons proberen uit te leggen wie ze zijn en waarin ze verschillen van elkaar. Het publiek doet verzoeknummertjes in de vorm van jaartallen uit het leven van de vader wiens tijdslijn we netjes uitgedeeld kregen. Even lijkt het dat deze voorstelling nergens heen zal gaan, maar dan nemen beide acteurs het over. Ilay vertelt over zijn eigen kleine wereldoorlog II, die zijn vader nooit heeft doorstaan. Het heeft ervoor gezorgd dat Ilay een vechter is geworden, tegen haat, tegen onrecht en net die gebaldheid blijkt moeilijk te verstaan voor de vader die met vrijheid/blijheid door het leven flanneert.

Ontroerende thematiek

Het is een ontroerend einde, misschien ligt het er net iets te dik op, maar dat is maar een kwestie van smaak. Omdat het een persoonlijk verhaal is, kunnen wij niet anders dan heel erg meevoelen. De verdienste van deze jonge theatermaker is vooral dat hij een thematiek in kaart wil brengen die maar al te vaak eenzijdig belicht wordt. Zijn bezieling is goud waard en het geloof in de kracht van theater is er één die alle theatermakers zou moeten stuwen.

www.hetbeloofdefeest.nl